

ד.א.ל.ז.ז.ר

עלון לשבת קודש

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

נושא השבוע: לקראת חג פורים

ל' שבט תשפ"א 1362 (שנה כו')

ההפטרות: "ויכרות יהוידע" (מלכים ב, יא)

פרשת משפטים – שבת שקלים

"אם בָּנֹפֶה יִבּוֹא בָּנֹפֶה יֵצֵא אִם בֵּעַל אִשָּׁה הוּא וַיֵּצֵא אִשְׁתּוֹ

עִמּוֹ" (כא,ג). בדרך דרש בא הפסוק לרמוז לאדם שאם אינו עוסק בעולם

הזה בתורה ומקיים מצוות ומעשים טובים אלא חי רק לצורך גופו, אם כן "בגפו יצא"-מהעולם ערום מהמצוות אבל "אם בעל אשה הוא"- אלו המצוות והמעשים הטובים שעשה בעולם הזה, רק אותם הוא לוקח עימו מהעולם הזה, ולכן "ויצאה אשתו עמו"- לעולם של שכר ותגמול. והחכם ירבה לו זכויות בכל יום ויום, שלא יעבור יום ללא מצוות ועמל רוחני. חג פורים קרב ובא ועימו מצוות היום הרבות כמקרא מגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים, זכר למחצית השקל, סעודת פורים -ביום גדול זה המסוגל לישועות נתפלל על ילדנו וצאצאנו שיגדלו בתורה ובמצוות ודרך השם תהיה דרכם תמיד. (הדרה של תורה)

פרשת שקלים מהי?

לעולם נקראת פרשת שקלים בשבת שלפני ר"ח אדר (שו"ע אור"ח סי' תרפה ס"א), מפני שבזמן שבית המקדש היה קיים היו משמיעים על השקלים באחד באדר ע"י הכרזת ביה"ד בכל ערי ישראל, לשקול מחצית השקל ע"י כל אחד מישראל להביאם לבית המקדש כדי לקנות בהם את קורבנות הציבור של השנה החדשה המתחילה מר"ח ניסן (משנ"ב ס"ק ב). ממצווה זו אנו למדים על אהבת ישראל, שכולם שווים לפני הקב"ה, העני והעשיר, וקורבן כולם עולה לרצון לפניו לכפר על עוונותיהם. ואמרו חז"ל: גלוי וידוע לפני הקב"ה שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהם לשקליו. (ילקוט יוסף ח"ה) מוציאים שלשה ספרי תורה, הראשון של פרשת שבוע והשני ראש חודש, ושלישי פרשת שקלים ולעניין סדר הקריאה: 6 עולים לקריאת פרשת השבוע והשביעי קורא ראש חודש ואומר חצי קדיש, והמפטיר עולה לס"ת שלישי וקורא פרשת שקלים ואח"כ אומר חצי קדיש ואח"כ ההפטרות. (תורת מועדים לגר"ד יוסף פורים פ"ב ס"ד)

חיוך בתחפושת

מעשה שהיה

שמי נעמה ואני מתגוררת בעפולה. יש לי בעיה שמלווה אותי מילדות, מגיל קטן הייתי שומעת מהסביבה כינויים כמו: מפונקת, פרצוף חמוץ, ממורמרת וסתם מעצבנת. הורי היו מדברים איתי שוב ושוב בעניין והזהירו אותי שהחברה אינה אוהבת מישהי שעושה פרצוף.... אני הבנתי מה הם רוצים לומר אך לא הצלחתי להשתנות. הורי הזהירו אותי שההתנהגות הזו שלי תגרום לחברות להתרחק ממני והם צדקו. רבתי הרבה עם חברות וחלקן ממש לא דיברו איתי ויש שהעדיפו להתרחק ממני כי צעקתי וכעסתי עליהן או סתם לא הייתי נחמדה. כולן חוץ מאסתר שהייתה תמיד החברה הכי טובה שלי. והיא הייתה בדיוק ההיפך ממני: חייכנית, חברה של כולן, טיפוס שרואה טוב בכל דבר ומפזר חיוכים ומחמאות, הייתי שואלת אותה איך היא מסוגלת לחייך, ולהחמיא למישהי שלא מגיע לה יחס כזה, היא הייתה עוצרת אותי ואומרת שהיא לא מוכנה לשמוע לשון הרע. ואם היית מתעקשת להמשיך, היא הייתה סותמת את אוזניה. אף אחת מהחברות לא הבינה איך יתכן שאנו חברות, ואף אני לא פעם שאלתי אותה: "לא נמאסו עליך כל הקיטורים והטענות שלי?", היא השיבה: "אני מכירה אותך מבפנים, יש לך לב טוב, אני מתפללת שה' יפתח לך את

הזמנים ע"פ לוח "אור החיים" של אופק ת"א * נא לא לעיין בזמן התפילה * סוף זמן ק"ש 8:36-8:33

כניסת שבת: 5:05

יציאת שבת: 5:57

יציאת שבת: 6:33

העניינים ותצליחי לראות טוב בכולם". וצטטה את לשון התפילה שהיא מתפללת: "אדרבא, תן בליבנו שנראה כל אחד מעלת חברנו ולא חסרונם". התרגשתי מדבריה אך כל זה עדין לא גרם לי לשנות את התנהגותי. בט"ו בשבט הודיעה המחנכת כי בפורים הקרוב תערך בבית הספר תחרות תחפושות, התחפושת המנצחת תזכה בפרס יוקרתי. בית הספר שלנו הוא קטן למדי, כך שכל אחת מכירה את כל הבנות בבית הספר. לאסתר ולי היה ברור שנתחפש יחד, אחר הצהריים אחד היא הגיעה אלי כולה צוהלת: "יש לי רעיון אדיר", אמרה, "נו, נשמע", "מתי תערך התחרות?", "בעוד חודש", השבתי. "מצוין, לנו יש כבר יתרון על כולן", לא הבנתי את כוונתה. "כולן תתחפשנה ב-יג באדר אבל אנחנו נתחפש כבר מהיום", אמרה אסתר "זו תהיה תחפושת שאיש לא חשב עליה, מאז שישדו את כל העניין התחפושות בשושן הבריה, כשאומרים תחפושת, חושבים בדרך כלל על בגדים, איפור ומסכות אף אחד לא חושב על הבפנים, על האופי של האדם, אנחנו נהיה הראשונות שנתחפש באופי שלנו. זה אומר שאני הולכת להיות קוטריט, להתלונן, להתעצבן, לריב להשמיע דברי בקורת. ואילו את הולכת להיות שמחה וחייכנית, להיות חברה של כולן ולהחמיא". האמת שרציתי להיעלב, אבל הרעיון היה מעניין מדי, "את לא רצינית! את מצפה ממני שאני אלך כעת ואפזר חיוכים, ואתחנף למורות ואסכים לכל דבר, ואשמח ואצחק ואהנה מכל הבנות המעצבנות הללו?". "הרבה יותר מזה, את עומדת לאהוב באמת את הבנות הללו, את המורה, ואת כל בית הספר.....", "רגע, ומה איתך?", "אני הולכת להיות הילדה הכי 'נאכסית' בבית הספר, להתעצבן, לעשות פרצופים למורות ולהעיר הערות עד שכולם ישכחו שהייתה פעם בסביבה קוטריט כמוך...", "את שופעת מחמאות היום", אמרתי ושתינו פרצנו בצחוק. סיכמנו שאף אחד לא ידע על זה, גם לא ההורים שלנו, אנחנו מתחפשות זו לזו! ואז החל החודש הכי הזוי בחיינו. למחרת הגעתי לכיתה כולי חיוכים, הלכתי בצעדי ריקוד, וזרקתי לכל הכיוונים מחמאות ומילים טובות ואסתר לעומת זאת היתה קודרת ועצובה, מכונסת בתוך עצמה עד כי הבנות בכיתה נגשו אליה ושאלו "משהו קרה, אסתר?", והיא השיבה: "אתן יכולות לעזוב אותי בשקט? מה אתן חופרות לי?". זה היה הכי לא אסתר שאפשר לתאר. היא התלוננה על עומס בלימודים ועל שיעורי הבית, בהפסקות לא השתתפה במשחקים ואם השתתפה, התעצבנה על כל צעד ושעל... לא עבר זמן והבנות החלו להתרחק ממנה ואני לעומתה שיא הצחוקים והשמחה. החמאתי לחברותי ופתאום בנות שבעבר בקושי אמרו לי שלום התחילו להתקרב אלי, תוך שבועיים כל הסכסוכים נעלמו והבנות חיפשו את חברתי. אמרתי לאסתר "את משחקת את התפקיד יותר מדי טוב, את מאבדת חברות, חבל". איך היא הייתה עונה לי בזה? "אולי תפסיקי להעיר לי? אני הולכת עם האמת שלי, תראי אם אלו בנות יש לי עסק...." "אך לי זמן להבין מהיא משתמשת ממש באותם מילים שהייתי אומרת כשהיא הייתה מנסה להעיר לי. בבית חוללה התחפושת הסודית הזו שינוי של ממש, פתאום ראו בני משפחתי ילדה מחויכת המתייחסת לכל אחיה ברוך ובאהבה. מוותרת עוד לפני שביקשו ממנה, מחמיאה ומפרגנת, ראיתי את הורי ואחי גאים ושמחים בשינוי שחל בי. פתאום התחלתי להבין מה הפסדתי כל השנים בגלל האופי הקודר שלי. פורים הגיע, עצם ההגעה לבית הספר ללא תחפושת משכה תשומת לב ושאלות ואנו תרצנו את עצמנו, כל תלמידות בית הספר הציגו את התחפושות חוץ מאסתר ואני. ואז עלתה המחנכת שלנו לבמה ואמרה: "רגע, יש עוד שתי בנות שלא עלו להציג את התחפושת שלהן", היא קראה לנו, המנהלת לחשה לה: "אבל הן בחרו שלא להתחפש", "הן דווקא התחפשו ואני רוצה להציג את התחפושת שלהן" אמרה המחנכת. שקט השתרר באולם "לפני חודש, ביום שהוכרזה התחרות החליטו נעמה ואסתר להתחפש באמת, הן החליטו להתחפש זו לזו, נעמה החלה להיות שמחה ומלאת פירגון ואילו אסתר הפכה לביקורתית ומלאת טענות כרימון..." כולן צחקו. "את התוצאה כולנו ראינו.... וכעת אני מציגה את התחפושת המיוחדת הזו בפני בנות בית הספר ומבקשת לכלול גם אותה בתחרות". מחיאות כפיים סוערות נשמעו ובליל של דיבורים, בנות רבות חיבקו את אסתר וביקשו סליחה, גם אלי נגשו בנות ואמרו: "את שחקנית ממש טובה, לא חלמנו שזה משחק" לאחר ספירת הקולות עלתה המנהלת לבמה והקריאה את השמות הזוכות מהמקום העשירי ואז הגיעו למקום הראשון, כל הבנות היו במתח, אבל אני הרגשתי שאת הפרס שלי כבר קיבלתי, המנהלת הכריזה: "במקום הראשון נעמה ואסתר!" אני לא יכולה לתאר את רעש מחיאות הכפיים שליווה אותנו לבמה כשקיבלנו את הפרס הגדול ואני בעידודה

של המורה החלטתי לספר לכולן על התקופה האחרונה לפני חודש הציצה אסתר רעיון לתחפושת, בתחילה חשבתי רק על הפרס אבל לאחר שבועיים הבנתי ששום פרס לא יהיה גדול מההבנה שזכיתי לה, יכולתי להמשיך להיות ילדה כעוסה ומסוכסכת עם חצי עולם ובזכות אסתר אני בטוחה שלא אהיה עוד כזו..., אבל אצל אסתר זו הייתה תחפושת, כי היא עומדת לחזור למה שהיא הייתה תמיד, לכן אני חושבת שרק היא ראויה לפרס, היא הזוכה האמיתית, "שלי ושלך - שלה הוא". (ילדים מספרים על עצמם 13)

הלכות לקראת חג פורים

פינת ההלכה

שבת זכור: (שבת הבאה) א. בשבת שלפני פורים מוציאים שני ספרי תורה וקוראים בראשון-בפרשת השבוע שבעה עולים [ואומרים חצי קדיש] ובשני המפטיר - פרשת זכור [ואומרים חצי קדיש] [ש"ע אור"ח סי' תרפ"ב]. ויוציאו ס"ת המהודר ביותר לקריאת זכור [וראו שיהיה קלף לא משוח] ויקפיד על קריאה מדוקדקת (תורת מועדים סי' ז ס"ו, ילקו"י פורים עמ' פג).
 ב. ראוי ששליח הציבור יעורר את הקהל לפני הקריאה לכוון לצאת ידי חובת מצות עשה מן התורה של זכירת מעשה עמלק ומחייתו, ואף הש"צ יכוון להוציא את הציבור ידי חובה בקריאתו (סי' תרפ"ב מש"כ ס"ה יד) שמצוות צריכות כוונה [ש"ע סי' ס"ד]. והציבור יאזינו לקריאת הש"צ ולא יקראו מהחומש [ש"ת יח"ד ח"ג סי' נג, חזו"ע פורים עמ' קי].
 ג. נכון וראוי שנשים שיכולות לבוא לבית הכנסת, תבאנה לשמוע פרשת זכור (יח"ד ח"א סי' סד) אבל אין לעזוב את הילדים הקטנים לבד בשביל לשמוע את הקריאה כי העוסק במצווה (=טיפול בילדים) פטור ממצווה (שערי הכסף ח"א עמ' רפ) ואם יש במקום קריאה מיוחדת לנשים תלכנה לשמוע והבעלים ישמרו על הילדים, אך אם אינה יכולה לבוא לביה"כ טוב שתקרא בחומש פרשת זכור [דברים כה יז-יט] [יצי"א ח"ח סי' נד אות כג].
 ד. מותר להוציא ספר תורה במיוחד לנשים [אחרי התפילה] לקריאת פרשת זכור אבל בלי ברכה (חזו"ע פורים עמ' י) ומנהג נכון הוא (סס).

תענית אסתר: ביום חמישי [יג אדר] תחילת צום 5:02 (לפנות בוקר) סיום הצום: 17:50 (בערב)

א. **טעם הצום** שבימי מרדכי ואסתר נקהלו היהודים ביום י"ג באדר להילחם ולעמוד על נפשם, והיו צריכים לבקש רחמים שיעזרם ה' להתנקם מאויביהם והתענו באותו היום ולכן נהגו כל ישראל להתענות ב"יג באדר ונקרא תענית אסתר, כדי שנזכור שה' יתברך רואה ושומע כל איש בעת צרתו כאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו, כמו שעשה בימים ההם (משנ"ב סי' תרפ"ב ס"ה יב).
 ב. מנהג ישראל [בנים מגיל 13 ובנות מ-12] להתענות ביום י"ג אדר ואסור לפרוש מן הציבור (סי' תרפ"ב ס"ה יב) מותר לשמוע מוזיקה עם כלי נגינה כרגיל (אגרות הכסף מכתב יח).
 ג. חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר [ש"ע סי' תקס"ד ס"ה] מ"מ הישן [אפילו שלא על מיטתו משנ"ב ס"ה] שנת קבע בליל התענית הרי כבר אז מתחיל להתענות [ש"ע סי' תקס"ד ס"ה] אבל אם ישן בתחילת הלילה במשך כמה שעות ועדיין לא אכל ארוחת ערב והתעורר, מותר לו לאכול ארוחת ערב אף שלא עשה תנאי, שמסתבר שלא קיבל עליו את התענית עד שיאכל ארוחת ערב (חזו"ע עמ' יב).
 ד. אם התנה קודם שהלך לישון שבדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול ולשתות עד עמוד השחר [ש"ע סי' תקס"ד ס"ה]. אך אם שכח להתנות ואחר שישן קם קודם עלות השחר וחש צימאון, המקל לשתות יש לו על מה לסמוך ובפרט אם הוא רגיל לשתות בכל לילה (חזו"ע עמ' יא).
 ה. אם התחיל לאכול בתוך חצי שעה לפני עמוד השחר (עמוד השחר = 5:02) אין לאכול סעודת קבע, אבל מותר פחות מכביצה (=54 גר') לחם או מזונות, ושאר מאכלים אפילו יותר [ש"ע סי' כט משנ"ב ס"ה כז, הלכה כדורה לגר"ד יוסף ח"ה סי' פט ס"ה].

ו. **אלו פטורים מהצום:** יולדת שאינה מניקה או המפלת (בתוך 24 חודש) שמרגישות חולשה יתרה (שאם לא כן צריכות לצום). מי שמצטער מכאב עיניים [מ"מ כשיבריא צריך לפרוע תעניתו אלא אם כן אכל בהוראת רופא] ואלו פטורים מהצום ואינם רשאים להחמיר על עצמם לצום: קטנים, אישה שילדה או הפילה בתוך 30 יום, חולה שאין בו סכנה ואפילו מי שתקפתו חולשה יתרה, זקן מופלג תשוש כוח, מעוברת [מ-3 חודשים ומעלה ומ"מ אם סובלת מהקאות ומיחושים או חולשה רבה אף לפני כן], מניקה בפועל, חתן וכלה בתוך שבעה לחתונה, מוהל, סנדק ואבי הבן ביום המילה (ע"פ חזו"ע עמ' לט-מז, תורת מועדים סי' ג).

ז. מי שצריך רחמים על איזה דבר יקח פנאי לעצמו ביום תענית אסתר ויאמר תחילה מזמור כב' בתהילים "למנצח על איילת השחר", ודרשו חז"ל "איילת השחר" זו אסתר ואח"כ ישפוך שיחו לפני ה' ויזכיר זכות מרדכי ואסתר אשר בזכותם יענה לו הקב"ה ויפתח לו שערי רחמים ותתקבל תפילתו ברצון (מונח בפסקי תשובות סי' תרפ"ב ס"ה 5 בשם קצ הישר).
 ח. מצוי שמקדימים תפילת ערבית במוצאי הצום ומסיימים בצאת הכוכבים שאז צריך לחזור על

קריאת שמע [שחיבה מהתורה] ואח"כ יקרא את המגילה [שחיבה מדרבנן].

זכר למחצית השקל: א. נוהגים ליתן קודם פורים מעות "זכר למחצית השקל" (אור"ח סי' תלכ"א ס"א בהרמ"א, חזו"ע עמ' קא). [יזהר שלא לקרוא לזה "מחצית השקל" (חזו"ע סס)] אם אפשר לפני שבת זכור ואם לא נתן נהגו לתת בליל פורים לפני קריאת המגילה (חזו"ע סס).

ב. צריך לתת עבורו ועבור אשתו ובניו הגדולים [מהדין מגיל 20 וטוב להחמיר מגיל 13 (חזו"ע ע"מ קד)]. וטוב לתת גם בעבור ילדיו הקטנים (כה"ח סי' נל"ד ס"ק כז) ויתנו לישיבות וכוללים.

ג. שווי זכר למחצית השקל הינו 26 נה וטוב לתת 30 לנפש שהוא כולל מע"מ.

להלן החשבון: מר"ן עובדיה יוסף צוק"ל בחזון עובדיה פורים (עמ' קב) כתב שבסיס החישוב הוא מחיר הכסף הגולמי – שפרושו כפי שנסחר בבורסה ואונקיות כסף כפי שנסחר בבורסה. נכון ל- יח בשבט תשפ"א 88.82 נה משקל אונקיה הוא 31.035 ולכן מחיר 1 גרם כסף הינו $88.82/31.1035 = 2.8556$ נה. מאחר וזכר למחצית השקל הוא 9 גר' כסף נכפיל $2.8556 * 9 = 25.7$ נה ומעוגל 26, וזה מצד הדין וטוב להוסיף על זה מע"מ זה יוצא $25.7 * 117\% = 30$ נה ומעוגל 30. (שיטת החישוב על פי מר"ן הרשל"צ יצחק יוסף במכתב ערב שבת שקלים תשע"ט 25-22-845 ע"ט). ומי שקשה לו לתת ייתן כפי יכולתו (תורת מועדים סי' ד ס"ג, יח"ד ח"א סי' פז).

ד. אי אפשר לתת למצוות פורים ממעשר כספים (מחצית השקל, מתנות לאביונים וכו') [אלא אם כן התנה בפירוש בשעה שהתחיל להפריש בלי נדר והשעה דחוקה לו, רשאי לתת ממעשר כספים (חזו"ע ק"ז) אבל כשמוסיף על הנתניה מותר (תורת מועדים סס)].

חג פורים: א. אין לאישה ללבוש בגדי איש וכן להיפך לצורך התחפושות, וירחיק אפילו את ילדיו הקטנים מזה (שו"ת יח"ד ח"ה סי' ג) וכן אין להתחפש בתחפושות מפחידות וכי"ב (ד. ע.).

ב. ראוי שאת התפילות לא יתפלל כשהוא מחופש, ואם אין לו אפשרות להחליף בגדיו לרגילים מותר להתפלל בתחפושת באופן שאינו מכסה את הפנים, ואם מחופש לדוב וכדו' הנכון הוא להוריד את התחפושת (ילקו"י פורים סי' תלכ"א ס"כ).

ג. אין היתר להשמיע דברי לעג והיתול במסיבת פורים כנגד רבנים, ואסור להשתתף במושב לצים כזה (נ. ילקו"י עמ' תתי"ז ס"ב, שו"ת יצי"א ח"ו חו"ד סי' כ"א).

ד. אם יודע שביום פורים ימצא במקום שלא תהיה לו מגילה כשרה [כגון: בצבא] יקרא במגילה כשרה בלי ברכות כבר מראש חודש [לילה ויום (חזו"ע עמ' לא)] ועדיף כמה שיותר סמוך לפורים, ואם אח"כ ביום פורים תזדמן לו מגילת קלף יקרא שוב בברכות (שו"ע סי' תרפ"א ס"ק כ, חזו"ע סס). סעודת פורים וכן משלוח מנות אין לקיים אלא בזמנם! (משנ"ב ס"ק כ, חזו"ע סס).

ה. תושבי תל אביב, אשדוד (ע"פ שו"ת צרית הלוי לגר"א מחפוד ח"א סי' פא, ילקו"י פורים עמ' תתל"ד) ושאר הערים [ערי הפרזות] חוגגים את חג פורים ביום י"ד אדר – יום שישי (שו"ע סי' תרפ"א ס"א, ג).

תושבי ירושלים ושאר ערים שמוקפות חומה חוגגים פורים המשולש שפרושו:

* יום שישי- יד באדר : קוראים במגילה [יום חמישי בלילה ויום שישי] ונותנים מתנות לאביונים [יום שישי יום שבת- טו באדר : אומרים "על הניסים" (שו"ע סי' תרפ"א ס"א), בתפילות וברכת המזון] בליל וביום שבת [ילקו"י תוכנה תשע"ג עמ' ספ, פסקי תשובות סס ס"טז] ומוציאים ס"ת לקריאת פורים (שו"ע סס) [דהיינו מוציאים שני ספרים אחד של פרשת שבוע ובשני לפורים, וקוראים שבעה עולים מפרשת השבוע ואומרים קדיש והמפטיר קורא בשני של פורים ואומר קדיש ואח"כ ההפטר] [ילקו"י סס עמ' שפט]. [ונכון להוסיף מנה מיוחדת לכבוד פורים ולצרפה לסעודות שבת ולשתות יין זכר לנס] (עמ' ס"ז) מגילת אסתר מוקצה בשבת זו (עמ' ס"ה) * יום ראשון- טז באדר : שולחים משלוח מנות ומקיימים סעודת פורים (שו"ע סס).

ו. תושב תל אביב [ושאר ערי פרזות] שהיה ביד אדר יום שישי בעירו וקיים כל מצוות פורים ונוסע לירושלים ב: * ביום שישי – ונשאר שם, אינו אומר "על הניסים" בשבת ואם נשאר גם ליום

ראשון פטור ממשלוח מנות וסעודת פורים [ילקו"י תשע"ג עמ' שפ"ג-שפ"ד, פסקי תשובות סי' תרפ"א ס"ב] במוצאי שבת – ונשאר שם פטור מסעודת פורים ומשלוח מנות ביום ראשון [ילקו"י ועיין פסקי תשובות]

ז. תושב ירושלים [ושאר ערים המוקפות חומה] שנסע לתל אביב וכי"ב :

* ביום שישי – מעמוד השחר ונשאר שם מתחייב לקיים כל מצוות פורים ביד אדר ואח"כ כשחוזר לירושלים לשבת מקיים מצוות פורים המשולש מה שביום שבת [על הניסים] בתפילות וברכת המזון, וקריאה בתורה] ומה שביום ראשון [משלוח מנות וסעודת פורים] [ילקו"י סס, פסקי תשובות סס].

* ביום שישי – ביום ונשאר שם עד מוצאי שבת ובמוצאי שבת חוזר לירושלים הרי דינו כבין ירושלים לכל דבר דהיינו [ביום שישי קריאת מגילה (וגם בחמישי בלילה) ומתנות לאביונים וביום שבת אומר "על הניסים" בתפילות וברכת המזון וביום ראשון משלוח מנות וסעודת פורים], ולכתחילה לא יעשה כן שכן יש לחוש שעוקר חיוב פורים שהרי בזמן החיוב (ט"ו אדר-שבת) היה בתל אביב. במקרה כזה עדיף שיגיע לת"א ביום שישי בעלות השחר ואז יתחייב בדיני פורים בתל אביב באופן מלא (סס)

* במוצאי שבת או ביום ראשון – יקיים סעודת פורים ומשלוח מנות ביום ראשון [ומשלוח מנות עדיף שיקיים בירושלים ע"י שימנה שליח שיקנה וישלח עבורו בירושלים על מנת שיקבל את המשלוח אדם שחל לגביו פורים וסעודת פורים יקיים בכל מקום שימצא] (פסקי תשובות סס).